

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
 Negyed évre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: **GLATTSTEIN ADOLF.**
 Főmunkatárs:
IFJ. SZÁDER GYULA.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
 reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
 intézendők.
 Nyilvántári közlemények soronként 50 fillér.
 Hirdetések egyezség szerint.

Közöny és fásultság.

Hogy mit jelent a napjainkban mutatkozó közöny és fásultság a közéletnek vonalán, — erről egy kis elmélkedés nem minden tanúság nélküli való. Vajjon azt jelenti-e a mutatkozó közöny s fásultság, hogy a közállapotok mai állása megnyugtat bennünket, vagy ha meg nem nyugtat, legalább elűrjűk azokat, — vagy azt, hogy minden hiába? A helyzetet változtatni nem áll hatalmunkban, azért a mohamedánnak keleti fatalizmusával belenyugszunk mi már mindenbe és a pusztaszentlornyai dolánykerész bölcs mondását fogadjuk el: „Valahogy csak lesz, mert úgy, ahogy sehogysé legyen, sohasem volt.”

Kinek-kinek vérmérséklete szerint formálódik meg véleménye a közéleti fásultság és zsibbadás szomorú jüneteire. Ha néhány év előt nem zajlott volna le szemünk előtt egy megkapó erőre lendült nemzeti felbuzdulás és ennek nyomában nem termett volna parlamenti változtatás. — akkor még mondhatnánk, hogy a mi közéleti megszibbadásunk nem segíthet már semmi, akármilyen nagy kérdések tolatodnak is föl. De hiszen hát, vagy hét esztendeje szemünk előtt zajlott le, a nemzeti perzselő telkesedés magunk is hele lendültünk a nemzeti felbuzdulásba és nagy reményések között vár-

luk, hogy a parlamenti változtatás erőteljes nemzeti virágzásnak nyitja meg útját. Mi lelt, hogy sorvadt el minden reményesgünk, — minek elbeszélni Tény az, hogy az új rendszertől se várjuk ma már a közállapotok javulását és a hőcs belenyugvának lanyha vérmérsékletével kapaszkodunk azokba a reálításokba, melyek mellett a nemzeti erősödés munkáját, Szécsényinek ezt a nagy politikai örökségét, szolgálhatjuk

Valóban így kell megérteni az egész ország közhangulatának mai hangtalanságát. És ne lévesszen meg az új-ott mutatkozó letemre hívó szó. Apponylak van igazsága: a nemzet újabb fellendülésre nem kapható. Minkünk nemzeti ki pilés thunkái kell végeznünk Szécsényi esaközzeivel: kitartó munkával.

Az a közöny és fásultság, mely egy évtizedes kérdés eldőlése közsöhén, minden ingerkedés ellenére épügy zsibbadás alatt tartja a lelkeket, mintba köznap jelentségű és a manak szóló intézkedések lennének kérdésben, — úgy magyarázható meg, hogy a nemzeti félelem tényleg igájában tartja a lelkeket és minden tulzásától a jog kiterjesztésnek fáznak, mert nem tudják meg sem itélni következményeit de kétségtelen bizonyos minden hazafias gondolkozásu ember előtt, hogy egy korlátlan szabadság fog a magyar nemzetre végzetes volna. Az a baj,

hogy a tetszetős jelszavak sok embert kábitanak el. Egyrészt azokat, a kik a tetszetős jelszavak megvalósítása esetén nyerneek, másrészt azokat, akik az internacionális áramlatok felé eveznek, az ugynevezett intellektuek.

A dolgozó társadalom ezekkel az eszmei harcokkal nem sokat törődik: meg is van tőlük zavarodva és egyetlen óhajlása van, az, hogy adják meg neki a háboríthatatlan munka lehetőségét, és így a békét. Bizonyosan ez a vágy teremti meg az eszmék kavardása, forrása, izzása közben a munkástársadalom közönyét és fásultságát a közéleti eseményekkel szemben. Egyrészt annak áthatott tudata, hogy a közkormányzat a maiál nagyobb eredményekhez nem juthat, másrészt annak átérzése, hogy mégis egy megállapodott kormányzati rendszer legjobban megteremti a társadalmi békét és a háboríthatatlan munka lehetőségét, — ezek az okai, a mutatkozó közönynek. Bizonytal mindnyaján vétkesülünk, hogy ez a helyzet így alakult, és valóban mindnyajánunk van nek elmondani: mea culpa, mea maxima culpa.

Mindazon szívesen előfizetőinket
 — kik előfizetési díjajkkal hátrálkban vannak — szívesen kérik a előfizetési-díjak mielőbbi szíves beküldésére.

A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

TÁRCZA.

Balla Maris.

Ulcán, téren, virágot árult,
 Illet rá karton, kék ruhába,
 „Be szép lány lesz — mondták — belőle,
 Tizenhét esztendő korára!”

Lett is belőle szép, sugár lány,
 Kis városunk legszebb virága:
 S a merre járt, virágot árult,
 Divatos, szép, selyem ruhába.

Az anyjának más vett koporsót,
 S ő egyre úgy járt, mint a páva . . .
 Ugy is fogták ki a Tiszából:
 Divatos, szép, selyem ruhába!

Szabolcska Mihály.

A garçon-lakás.

Irtá: ifj. Száder Gyula.

Jó ideje már!

Kohn, utóbb aztán Kún lett, a kedélyeskedő, himlöhelyes gabonakereskedő, a néhai sechs und sechsighe fészülködő szürke Kohn bácsi még-még legény volt a talpán. Nem csekély hatvan esztendőskének birtokában

egy szép napon bolond dolgot gondolt . . .
 Hogy ő megnősül!

Perse lett erre nagy felfordulás, kavardás. — A komolyak egy része észre próbálta téríteni az öregot, de ez nem sokat adott rájuk. „Erre aztán előállott az a bizonyos — eddig még néman szemléltető — másik rész s kimondta önnepélyesen ama leghatározottabb véleményét: hagyni kell, lehetetlen segíteni rajta, menthetetlen . . .

Most jöttek az élcek, a gúnyok, kellemlen, arcátlan célozgatások.

És végül hatalmas tömegben az ellenségeskedők, a hatalmosok egész áradata. Jött a pletyka, repült a rágalom, futkároztak spiclik, hirteleniben előkerült kérés is, vetélytárs is . . . És már-már ama versió keríngett mindenfelé, hogy meghíusult a dolog. Csakhogy . . . És ez a „csakhogy” sokat jelentett. Kohn bácsi helyzete biztosítva volt. Bármennyire is ingadozott a lehetősége a kivételre, hármennyire dolgozott ellene irigyeknek egész ereje: ama „csakhogy” ott lábatlankodott mindig. Egy hászálon függött, egy hászálon csupán, de ez a hászál „akkor” sok volt. Nem bírtam vele. Lehetetlen volt elszakítani . . .

Egy húsz esztendősk leánykáról szólt a nóta; egy húsz esztendősk leánykáról álmo-

dozott csendes magányában a réges régen megözvegyült, gyermektelen „vén róka”. Így hívták az ellenségek őt . . .

És ama húsz esztendősk gyermektelen ennyit szólt nagybácsijának. Mert hát bizony — ki kell mondanom az igazat — az volt.

— Samu bácsi! Én most elmegyek magához. Felesége leszek. Maga is vagyonos, én sem vagyok szegény. Maradjon a familiában együtt a vagyon. Ez nagyon helyes! Jól gondolkodott Samu bácsi. Hanem . . . hanem csak a felesége leszek. A felesége csupán, de szeretője nem . . . Ehez szigoruan tartani fogja magát!

Ezt mondta ama húsz esztendősk leány, akiről Samu bácsi oly sokat álmodozott; kit öreg, kipróbált szívével rajongón szeriet. Ezt mondta akkor, mikor a polgárról jöttek; ezt sügta a föltibe a kocsihan. És Kohn bácsi elfordította bársony cilindert önnepélyes fejét; lehámult az aszfaltírozott kocsiútra; nézte a napsütött úton, mint gördül tova puhán, simán a gummikerekő és szemében fénylett a könny . . .

. . . Sok minden történt az egybekelés után. Sok új szabály, új rend, új szállás. Szóval nem mindennapos dolgok bujtak elő a szákból. A fiatal asszony új rendszert teremtett Kohn bácsi emeletes palotájában.

Kinevezés. Kovács Lajos p. ö. igazgató, kir. tanácsos a VI. fizetési osztályába. Ruschovszky Lajos salgótarjáni járásbíró a VIII. fizetési osztályába neveztetett ki.

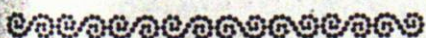
Közigazgatási bizottsági ülés. Nógrád-vármegyei közigazgatási bizottsága legközelebbi ülését február hó 15-én fogja tartani.

Zománcdínyák áramlása. A napokban a Zománc-Unió R. T. Budapesten igazgatósági ülést tartott, mely alkalommal, tekintettel a nyersanyag drágulására, valamint a munkabérek folytonos emelkedésére, elhatározta a zománcdínyárok emelését.

Tanoncviszony megszűnésének előzetes bejelentése. Az ipartörvény végrehajtási utasítása elrendeli, hogy a tanoncviszony megszűnése annak lejárata előtt 2 hónappal az ipartanárnál bejelentessék. Az iparos, ki a szabályt nem teljesíti, nem büntethető, mert a tisztelet jogi következményeket nem állapít meg.

Apollo mosgó február hó 1-én és 2-án kénytelen szünetelni. — Amennyiben a fenti napon a „Hungária” szálló nagytermében a helybeli földmivelő ifjuság tart táncmulatságot.

Esiküvő. Folyó hó 31-én tartotta esküvőjét a szécsényi római kath. templomban **Szeles Gyula**, az iparos- és keresk. ifjusági kör tisztviselője, **Sztancsik Margitkával**.

HA

**BÁRMIT VENNI, ELADNI,
VAGY BÉRBEADNI AKAR,
HIRDESSEN**
a lapban. **Eredményt hoz!**

... most a Jeney úr teszi tiszteletét; most ő vizitel nálam. Pá!!

Az öreg meghökken; aztán legyintett egyet lemondóan; pilláin — mint rendszeren — megint megjelent a könny és mégtörten, reménytelenül indult feléle a lépcsőkön.

A második asszony.

(Hír a falunkból.)

Tavaly temették el szegény Tóth Tamásné, S új lagzira tódul máris az új násznép. Hír kél a faluban erről is, arról is, Az új asszonyról is.

Mikor Tóth Tamásné tavaly eltemették: Sapat kis árváját sokan emlegették. Bus árvaságaért sokan megsírták Szegény Istenadát.

— Pedig Tóth Tamásné fehér kis árvája Nem a temetéskor lett igazán árva. Hej, most lett csak árva, mikor nem sírták Szegény Istenadát!

Szabolcska Mihály.

CSARNOK.

A

szabadságharc apró emlékei.

Irta: Farkas Emőd.

I.

A kis Napoleon.

Gergelt sokan „kis Napoleon”-nak nevezték a honvédseregben. Komárom alatt Pap Gyurka, a színészből lett tüzér derekasan puffogtatta a röppentyűket.

— Hadd táncoljon a német! — morgogta magában.

Egyszerre három tiszt bukkant fel közelükben. Mind a három lóháton. Az egyik magas, szőke, szemüveges, kopott állásban, viaszkosvászson csákóban. Valami katonavosznak látszott.

Messzelátón nézegette a szőlős domboldalt, majd Pap Gyurkához fordult s halkán rászólt:

— Tüzet szüntess!

Pap Gyurka nem tudta, hogy kicsoda, nagyon szeretett volna már tűzmeszter lenni, méregbe jött, hogy ez az ismeretlen tiszt a tűz megszüntetését parancsolja. Nem akart engedelmességni s mérgesen rászólt az ismeretlenre:

— Kicsoda maga, hogy olyan vékony hangon parancsolgat nekünk, mint valami osztrák kadét-urfi?

— A kis Napoleon!

Pap Gyurka erre ijedten tisztelgett, Görgei mosolyogva szalutált s elvágta a tőrét.

Teremtucscse, azt hittem, valami tudós angolus! — kiáltotta utána Pap Gyurka.

II.

Es meg is fog történni.

Az elmaradozókat szigorúan büntette Görgei. A botbüntetés ugyan elfordulte a képviselőház, de híz ő meghoztatta az elmaradozókat, hogy fejelemhez szoktassa a katonákat.

Gergelyi János őrnagy, a 10-ik honvéd-zászlóalj parancsnoka, szintén meghoztatta egy jógásból lett honvédet, a miért elmaradt a zászlóaljól.

Erre a vitélkek felzúdultak és testületileg tiltakoztak a botozás ellen. Gergelyi őrnagy erről jelentést tett Görgeinek.

A vezér a makacszkodó zászlóaljat felállította Selmecbánya piacznán s megkérdezte tőlük, hogy ki volt-e háromszor hirdelve, hogy az elmaradozókat botbüntetés kapnak?

A zászlóalj egyhangulag felelte:

— Igen!

De rögtön kilépett a sorból egy uri ifju s így szólt:

— Tábomok ur, mi művelt emberek vagyunk s nem parasztok. Hazaszeretelből állunk be közhonvédeknek s a kormány határozottan megígérte nekünk, hogy művelt emberekhez illel fog velünk bánni. Ránk nézve lealázó a botbüntetés, közölünk tehát senkít se szabad megbotozni.

— Ez ígéretnél előbb való a katonai fejelem, melyből a hadsereg fennmaradása és a haza sorsa függ. — válaszolta Görgei.

Az ifju erre izgatottan kiáltotta:

— Inkább löjjenek főbe, de én megbotoztatni nem hagyom magam.

Görgei e kijelentésben nyílt ellenszégülést látott s így szólt:

— Ez meg is fog történni, az ön akaratja szerint.

Majd Gergelyihez fordult:

— Őrnagy ur, intézkedjék, hogy ez az ember elkészüljön a halálra.

Az egész zászlóalj néma volt, mint a sir. Csak a homlokokra dilt ki az izgalom verejtéke. Görgei ellépett előtűk és zászlóaljra ment.

— Két század gránátost állítson elűk: ezek vegyék körül azt a hat lövész is, a kik az ítéletet végrehajják.

Majd ismét lóra pattant s az arcvonalban felállított zászlóalj elé vágatott. Ellenység előtt álltak és minden honvéd fegyvere töltve volt.

A zajongás rögtön megszűnt, a mint a zászlóalj Görgeit megpillantotta. Lépésben lovagolt előtűk, keményen a szeműkbe nézett és hársány hangon kiáltotta.

— Hát katonák vagytok ti? Urfiak és vénasszonyok vagytok, de meghalni érte nem. Szégyeljétek magukat! Féltjobbi Induj!

És a zászlóalj szépen megfordult és szó nélkül végignézte hajtarsa kivégzését.

Kegyellen ítélet volt, de halott: nem adott többé okot a 10-ik zászlóalj a botbüntetésre.

III.

A meghódított vármegye.

Mikor Görgei Léva felé tartott, Honfegy császári biztosai ellilantak.

Április 12-én aztán két deli huszár vágatott be Ipolyságra, leszedették a fekete-sárga zászlókat és mindenbód nemzetiszín zászlót tűztek.

Majd berobogtak a megyeházára s nagy kardcsörtetés és sarkantyupengés közt beállítottak Bolgár Gábor alispánhoz.

— Bizonyítványt kérünk, tekintetes uram, mondta a huszárok.

— Bizonyítványt? Miről? — álmétkodott az alispán.

— Miről? Hát arról, hogy elfoglaltuk a vármegyét.

Az alispán jóízűen mosolygott a huszár-furfangon s annak rendje módja szerint kiállította nekik a nagy pocsétes bizonyítványt, hogy a mai napon elfoglalták a vármegyét.

A huszárok zsebre gyűrtek az irást s oly hűszkén vágattak tovább a meghódított vármegyében, mintha legalább is egy osztrák brigádöt vertek volna széjjel.

No de igazuk is volt, mert attól fogva magyar kormányhiztos, Boronkay Lajos parancsolt a vármegyében.

Szerkesztő üzenet.

Sz Gy. Ajánlatát vetők. — Köszönjük. Kívánságát teljesítettük. Ödv!

Sport. Bár cikke most nem aktuális de, — önére való tekintettel — a kalkulációkat közöljük.

F. S. Amerika. Választ várjuk sürgősen.

G. C. Levélét a papirkosár mellé dobtuk.

F. S. Budapest. Levele közlesre nem alkalmas. — A befejezés elég jó. — Átesszük az utolsó szövegrészt majd eredetben. A.

G. D. Megbízásaink túl sürgősek, halasztást nem írhet. Most jól fekszik a szénája?

Szerkesztőesert felelős a kiadó.

Komoly elhatározásom a nőül. Nőül vennék egy szép fiatal leányt, (váltás mellékes), hanem rendelkeznie kell 20000 K. készpénzzel vagy ennek megfelelő ingatlannal. Én nagyobb vállalkozók vagyok saját házzammal. Leveleket „Agglegény” címre e lap kiadóhivatalába kérek.

Rózsa, ibolya, szegfű- és egyéb frissen vágott élővirágok

a február havában tartandó mulatságok napjain
dús választékban kaphatók lesznek
Glattstein Adolf papirkereskedésében.

Mell-csokrok a legszebb kivitelben 3 koronától feljebb!

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ŪRI-SZABÓSAGA
ŪRI- ÉS NŪI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE
ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.
SZÉCSÉNYBEN.

Dús választéku raktárt tart:
ércz- és fakoporsókból,
gyászkoszorúkból és az
összes temetkezési cikkekből.

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVÁN

elővirág terme
LOSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

**Megrendelések: élővirágokban
Glattstein Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállíttatnak.**

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegytisztító- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöltek.

**Gyászesetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketere.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

Bérbeadó ház.

Szécsényben, a Rákóczi-úton
levő Donner Henrik-féle ház-
ban egy három szobás lakás
minden mellék-helyiségekkel
bérbeadó, esetleg az egész ház
örök áron eladó.

Értekezni lehet:

Schlesinger A. Fia cégnél.

Készít minden a könyvnyomdá-
szati szakmába vágó munkákat
modern- és szakszerű kivitelben,
jutányos árak mellett.

Glattstein Adolf

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése
A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.
M. kir. dohány- és szivararúda.

SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)

Raktáron tart: mindennemű levél-
papirokat, üzleti könyveket, író-
és rajz eszközöket. Képes levelező
lapokból nagy választék.